

17.9. Nimetuuma kokkukirjutus

Üldjuhul soovitame katastriüksuste nimedes pigem nimetuuma ja liigisõna kokkukirjutust, nt *Küüni-Saare* > *Küünisaare*, *Vabadiko Pealse* > *Vabadikupealse*, *Vana Loosu* > *Vanaloosu*, *Kuusiko-Allika* > *Kuusikuallika*.

Sidekriips sobib:

1. juhul, kui üks katastriüksuse nimi on hargtäiendita, teine täiendiga.

Näiteks samas piirkonnas on olemas nii *Lepiku* kui ka *Mäe-Lepiku* ning *Kubja* ja *Alt-Kubja*;

2. keerulisemates ühendites (eesnimi + liitsõna, liitsõna + esnimi).

Näiteks: *Mõnuvere-Hendriku*, *Kedekubja-Juhani*, *Tagaküla-Endriku*.

Kui selline eristav tunnus on lisatud kõigile nimedele, siis on otstarbekas rakendada tavalist kokkukirjutust, nt *Jürilepiku*, *Mäelepiku*, *Orulepiku*.

Eesnimest ja üldsõnast või kahest eesnimest koosnevad katastriüksuste nimed kirjutatakse kokku nagu tavalised liitsõnad, nt *Mardimetsa*, *Torijaani*, *Jüriaadu*.

- Vt lisaks Eesti kohanimedede kokku- ja lahkukirjutamise reegleid (Emakeele Seltsi [keeletoimkonna 1995. a soovitus](#) ajakirjas Keel ja Kirjandus 1997, nr 1, lk 41–42, või 2000. a ilmunud „Kirjakeele teatajas II”, lk 51–53).

Vaata lisaks peatükke „[12. Kohanimede kokku- ja lahkukirjutamine](#)” ja „[16.2. Kokku- ja lahkukirjutamise vead](#)”

Viimati uuendatud 20.12.2022